

L'arbre constant: obra poètica II (1994-2000)

Lluís Solà

Els camins invisibles

XXX

Mira com avança i ondula més enllà d'ella mateixa, sorpresa de la força desconeguda que l'empeny i la reté, mira com tot just comença d'enlairar-se, recolzada en el centre més confús del plany, i ja davalla immediatament de nou, replegada i temerosa de perdre's a cada enlairament i a cada davallada, mira, caminant esgarriat, com de dins les cales doloroses de l'enyor aquesta llengua rossola i vacil·la del que encara no és per atènyer el mirall inaccessible de l'altra faç, i es concentra, s'espesseeix, es vincla, es doblega i es desploma als meandres esbalaïts del seu impuls insensat.